

родолюбци, ще излъже искрата за обединение на читалищата, но най-вече и поради съзнанието, че единъ читалищенъ съюзъ ще допринесе много за поникването на още хиляди читалища изъ градове и села, като лъчезарни огнища на наука, духовно разрастване и народностенъ възходъ.

Идеята за читалищно съюзяване намѣри топълъ приемъ въ настоящето на нашето читалище. На другия день, следъ тържественото отпразднуване петдесетгодишнината му, като бѣхме насѣдали на приятелска беседа около една маса въ читалищната бюфетна градина — членоветъ на Юбилейния комитетъ и тримата делегати (за които става дума въ протоколъ № 1) и като размѣняхме впечатления и мисли отъ преживѣнитъ тържества, азъ намѣрихъ, че моментътъ е извънредно сгоденъ да изложѣ предъ моитъ събеседници занимаващия ме и вълнуващъ въпросъ за читалищно съюзяване.

Общото единодушие, съ което се възприе идеята, а особено отъ представителя на Т.-Пазарджишкото читалище „Виделина“, сега вече покойникъ, посочваше ясно, че въпросътъ бѣше назрѣлъ за осъществение. Нѣмаше защо да се разтака работата, трѣбваше да се действува бързо. Предложихъ да се конституираме още въ момента като комитетъ, задачата на който да бѣде — да осъществи съюзяването на читалищата чрезъ едно предварително допитване. Следъ нѣкои малки разгатвания и бележки, по които дадохъ веднага освѣтление, конституирахме се въ Комитетъ за съюзяване. Ето и съставения по той случай.

ПРОТОКОЛЪ

№ 1

Днесъ 27 септемврий 1910 год., ний, долуподписанитъ, а именно: Д-ръ Захария Димитровъ, началникъ на срѣдното и висшето образование, Ил. Стамболиевъ, председателъ на Т.-Пазарджишкото читалище „Виделина“, Д. Цвѣтковъ, председателъ на Севлиевското дружество „Развитие“, Хр. Бѣловъ, председателъ на Б. Н. Читалище „Зора“ въ Сливенъ, Ст. Гидиковъ, подпредседателъ, Ал. Поповъ, дѣловодителъ и Н. Камбуровъ, членъ настоятелъ на сѣщото читалище, събрахме се да обмислимъ въпроса за едно съюзяване на всички читалища и културно-просвѣтителни дружества въ България. Следъ като размѣняхме мисли по тоя въпросъ и като взехме предъ видъ:

1. Че въ България има приблизително хиляда градски и селски читалища и културно-просветителни дружества;

2. Че тия народни и на частната инициатива учреждения, които сж играли такава важна, народополезна работа въ миналото и продължаватъ да играятъ въ настоящето, сж останали и до сега разединени, въпрѣки общата тенденция на всичко у насъ къмъ сплотяване и съюзяване;

3. Че, съюзени въ една обща организация, днешното тѣхно хилаво сжществувание ще се постави на здрава почва и тѣ ще станатъ мощенъ двигателъ за културно-просвѣтителното развитие на нашия народъ;

4. Че идеята за съюзяване и нуждата отъ такова сж вече достатъчно назрѣли, за което свидетелствуватъ и разискванията въ печата; и

5. Че при наличността на полувѣковната дейность на Българското народно читалище „Зора“ въ гр. Сливенъ, което отпразднува вчера тѣй тържествено своя петдесетъ годишенъ юбилей, съвсемъ